

— drugič, da je navedeni pogoj oblikovan jasno in razumljivo, torej da za potrošnika ni le slovnično razumljiv, ampak da sta v pogodbi tudi pregledno razložena mehanizem, v katerega spada zadevni pogoj, ter povezava med tem mehanizmom in mehanizmom, določenim z drugimi pogoji, tako da lahko ta potrošnik na podlagi natančnih in razumljivih meril presodi, kakšne so ekonomske posledice, ki iz tega izhajajo zanj.

⁽¹⁾ UL C 142, 12.5.2014.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 23. aprila 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven administrativen sad – Bolgarija) – GST – Sarviz AG Germania proti Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zadeva C-111/14) ⁽¹⁾

(Skupni sistem davka na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Načelo davčne nevtralnosti — Oseba, ki je dolžna plačati DDV — Zmotno plačilo DDV, ki ga opravi prejemnik — Zavezanost izvajalca storitev za plačilo DDV — Zavrnitev odobritve vračila DDV izvajalcu storitve)

(2015/C 205/13)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: GST – Sarviz AG Germania

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Izrek

1. Člen 193 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/88/EU z dne 7. decembra 2010, je treba razlagati tako, da je davek na dodano vrednost dolžan plačati le davčni zavezanec, ki opravlja storitev, kadar je bila ta storitev opravljena prek stalne poslovne enote s sedežem v državi članici, v kateri je ta davek dolgovan.
2. Člen 194 Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2010/88, je treba razlagati tako, da davčni upravi države članice ne dopušča, da za osebo, ki je dolžna plačati davek na dodano vrednost šteje prejemnika storitve, ki jo izvajalec opravi prek stalne poslovne enote, kadar imata tako izvajalec kot prejemnik teh storitev sedež na ozemlju iste države članice, tudi če je ta prejemnik ta davek že plačal na podlagi zmotne domneve, da navedeni izvajalec v tej državi ni imel stalne poslovne enote.
3. Načelo nevtralnosti davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, ki davčni upravi dovoljuje, da izvajalcu storitev zavrne vračilo tega davka, ki ga je plačal, če se prejemniku teh storitev, ki je prav tako plačal navedeni davek za iste storitve, zavrne pravica do njegovega odbitka iz razloga, da ni razpolagal z ustreznim finančnim dokumentom, ker nacionalna zakonodaja ne dopušča poprave davčnih dokumentov, kadar že obstaja dokončna odmerna odločba.

⁽¹⁾ UL C 142, 12.5.2014.